

ФІЛОЛОГІЯ

УДК 81'373.43=161.2

DOI <https://doi.org/10.32689/maup.philol.2023.1.1>

Ірина БАБІЙ

кандидат філологічних наук, доцент, Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, вулиця Кривоноса, 2, м. Тернопіль, Україна, 46027
ORCID: 0000-0002-1568-7920

Ірина КУЧМА

студентка IV курсу, факультет філології і журналістики, Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, вулиця Кривоноса, 2, м. Тернопіль, Україна, 46027
ORCID: 0009-0002-0676-7387

Iryna BABII

Candidate of philological sciences, Associate professor, Ternopil National Pedagogical University named after Volodymyr Hnatiuk, Ternopil, 2 Maxyma Kryvonosa Str., Ukraine, 46027
ORCID: 0000-0002-1568-7920

Iryna KUCHMA

Student of IV Course of Faculty of Philology and Journalism, Ternopil National Pedagogical University named after Volodymyr Hnatiuk, Ternopil, 2 Maxyma Kryvonosa Str., Ukraine, 46027
ORCID: 0009-0002-0676-7387

СКЛАДНІ ІМЕННИКИ У ПОЕТИЧНОМУ ЛЕКСИКОНІ СТЕПАНА БУДНОГО: СЕМАНТИКО-ДЕРИВАЦІЙНИЙ АСПЕКТ

COMPOUND NOUNS IN THE POETIC LEXICON OF STEPAN BUDNYI: THE SEMANTIC AND DERIVATIVE ASPECT

Стаття присвячена розгляду складних іменників у поезії Степана Будного. Проаналізовано семантику, творення та вживання іменникових композитів у поетичних текстах автора, звернено увагу на ролі цих лексичних номінацій у формуванні ідіостилу письменника. Наукова новизна пропонованого дослідження полягає у здійсненні всебічного лінгвістичного аналізу іменникової композитної лексики у поезії Степана Будного. Оскільки сьогодні поки що не достатньо досліджено ідіостиль письменника, відсутні ґрунтовні, всебічні мовознавчі наукові розвідки про мовостиль автора, наша праця є актуальною.

Мета статті – проаналізувати семантику, дериваційну структуру та особливості функціонування складних слів у поетичних творах Степана Будного. Для реалізації зазначеної мети поставлено такі завдання: 1) виявити складні іменники у поезії Степана Будного; 2) описати їх семантику; 3) проаналізувати творення композитів; 4) виявити й охарактеризувати їх продуктивні словотвірні моделі; 5) простежити особливості функціонування композитної лексики у поезії Степана Будного. У роботі застосовано такі методи: описовий – для характеристики різних семантичних груп композитів, систематизації та узагальнення результатів; метод словотвірного і морфемного аналізу – для з'ясування дериваційної структури композитних іменників; метод контекстного аналізу – для розгляду функціонування цих лексичних номінацій у поетичному дискурсі Степана Будного.

У результаті здійсненого аналізу виявлено, що в поезії Степана Будного складні слова становлять частотну групу і виступають яскравим характеризувальним та емоційно-експресивним засобом образотворення письменника. За семантикою складні іменники поділено на три групи: назви осіб, іменники з конкретно-предметним значенням та з абстрактним значенням. Поширеними способами їх творення є основоскладання, словоскладання і складання з усіченням. У статті виділено й охарактеризовано продуктивні словотвірні моделі творення похідних іменників-композитів. У поезії композитні іменники часто містять експресивно-оцінний компонент семантики. Виявлено велику групу індивідуально-авторських складних іменників, які відзначаються новизною та естетичним навантаженням.

Ключові слова: українська мова, лексична номінація, лексика, текст, композит, складне слово, основоскладання.

The article is devoted to the consideration of complex nouns in the poetry of Stepan Budnyi. There was analyzed the semantics, creation and use of noun composites in the author's poetic texts, was paid attention to the role of these lexical nominations in the formation of the writer's idiosyle.

The scientific novelty of the proposed study consists in the implementation of a comprehensive linguistic analysis of noun composite vocabulary in the poetry of Stepan Budnyi. Since today the writer's idiosyle has not been sufficiently investigated, there is no thorough, comprehensive linguistic research on the author's speech style, our work is relevant.

The purpose of the article is to analyze the semantics, derivational structure and features of the functioning of complex words in the poetic works of Stepan Budnyi. In order to realize this goal, the following tasks were set: 1) to identify complex nouns in the poetry of Stepan Budnyi; 2) describe their semantics; 3) analyze the creation of composites; 4) identify and characterize their productive word-formation models; 5) trace the features of the functioning of composite vocabulary in the poetry of Stepan Budnyi. The following methods are used in the work: descriptive – for the characterization of various semantic groups of composites, systematization and generalization of results; the method of word-formation and morpheme analysis – to clarify the derivational structure of composite nouns; the method of contextual analysis – to consider the functioning of these lexical nominations in Stepan Budnyi's poetic discourse.

As a result of the analysis, it was found that in the poetry of Stepan Budnyi complex words form a frequency group and act as a bright characteristic and emotional expressive means of the writer's image. According to semantics, complex nouns are divided into three groups: names of persons, nouns with concrete object meanings and abstract meanings.

Common methods for creating them are basic compounding, word compounding, and truncation compounding. The article highlights and characterizes productive word-formation models for the creation of derivatives of compound nouns. In the poetry, composite nouns often contain an expressive and evaluative component of semantics. It has been identified a large group of individually authored complex nouns, which are characterized by novelty and aesthetic loading.

Key words: *Ukrainian language, lexical nomination, lexic, text, composition, compound word, basic compounding.*

Постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку лінгвістики актуальності набувають дослідження мовостилі письменників. Великий інтерес викликає вивчення авторського лексикону, мовних засобів, які в сукупності створюють індивідуальний стиль письменника. Як зазначає В. Кононенко, «помітною тенденцією сучасного художнього текстотворення є посилення пошуків шляхів і прийомів індивідуалізації авторського ідіостилі, оновлення лексикону, появи формальних ознак дискурсивної нарації» [7, с. 11]. «Мова змінюється, реагуючи на всі зрушення у суспільстві та у свідомості її носіїв» [10, с. 409], відповідно і мова письменників є віддзеркаленням змін у суспільстві. «Художній текст як соціокультурний феномен є втіленням ціннісних констант певної культурної системи конкретного історичного періоду й дає змогу проникати в глибини індивідуальної та колективної свідомості» [4, с. 359].

Упродовж останніх десятиліть помітно зросла увага дослідників до аналізу семантики, творення та функціонування складних слів. Предметом нашого розгляду будуть складні слова у поетичній мові Степана Будного, одного із найталановитіших письменників Тернопілля. У його творах відображена любов до рідної землі та краса життя. У поезіях простежуємо вживання семантично розгалуженої категорії складних слів.

Актуальність нашого дослідження зумовлена самобутністю ідіостилі Степана Будного, автора поетичних і прозових творів та патріота, «його «прометеївська любов» вия-

вилася сильнішою від смерті» [2, с. 6]. Письменник влучно застосовував лексичні засоби мови для реалізації своїх художніх замислів, однак поки що повно не досліджено мову його творів. Не знаходимо наукових розвідок, які б містили лінгвістичний аналіз складних слів у поетичних творах митця, тому наше дослідження є актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивчення словотвірної системи української мови здавна цікавить науковців. В останні десятиліття зріс дослідницький інтерес до складних слів (комполітів), які в лінгвістиці вчені розглядають в синхронному і діахронному аспектах.

Складні слова були предметом аналізу у працях Н. Клименко, М. Плющ, К. Городенської, В. Горпинича, Л. Азарової, І. Бабій, Н. Родзевич, О. Безпояско, Є. Карпіловської, В. Фридрак та ін. Семантику, творення, вживання розглянуто у монографіях: Н. Клименко «Словотворча структура і семантика складних слів у сучасній українській мові» (1984 р.) [6], В. Горпинича «Українська словотвірна дериватологія» (1998 р.) [3], Л. Азарової «Складні слова в українській мові: структура, семантика, концепція «золотої пропорції» (2000 р.) [1], О. Рудь «Складні прикметники поетичної мови ХХ століття» (2020 р.) [8] та ін. Стилістичні навантаження складних іменників у художньому мовленні відображено у дослідженнях О. Дзівак, В. Дятчук, Г. Вокальчук, Т. Коць, Л. Пустовіт, Н. Сологуб, Л. Ставицької та ін.

Постановка завдання. Мета статті – проаналізувати семантику, дериваційну структуру

та особливості функціонування складних слів у поетичних текстах Степана Будного.

Для реалізації задекларованої мети необхідно розв'язати такі завдання: 1) виявити складні іменники у поезії Степана Будного; 2) описати їх семантику; 3) проаналізувати творення композитів; 4) виявити й охарактеризувати їх продуктивні словотвірні моделі; 5) простежити особливості функціонування композитної лексики у поезії Степана Будного.

У роботі застосовано такі методи: описовий – для характеристики різних семантичних груп композитів, систематизації та узагальнення результатів; метод словотвірного і морфемного аналізу – для з'ясування дериваційної структури композитних іменників; метод контекстного аналізу – для розгляду функціонування цих лексичних номінацій у поетичному дискурсі Степана Будного.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасній науковій літературі існує кілька визначень терміна «складне слово». Поширеним є визначення Н. Клименко: «Складне слово – похідне слово, утворене способом основоскладання чи словоскладання, що має не менше ніж дві основи... Творення складних слів опирається насамперед на найближчу до слова номінативну одиницю – словосполучення» [5, с. 555–556]. Науковці вважають, що найдавнішими способами словотвору та найбільш ефективними після суфіксації є словоскладання та основоскладання [1, с. 10]. Уживання композитів зафіксовано у всіх стилях мови, найбільше їх спостерігаємо в художньому мовленні.

У мовотворчості Степана Будного простежуємо вживання складних іменників і прикметників. У центрі нашої статті будуть складні іменники, виявлені в поезії автора. Застосувавши традиційну семантичну класифікацію, ми виділили три лексико-граматичні групи: назви осіб, іменники з конкретно-предметним значенням, іменники з абстрактним значенням.

У поетичних текстах Степана Будного складні іменники-назви осіб становлять невелику групу. Вони характеризують особу за такими ознаками:

1) рід занять, професійну діяльність, спеціальність: *хлібороби, лісоруби, сількор* («І люблюся я / Синьогорами. / Лісорубів знайду – / Поговоримо» [2, с. 50]; «Став я лектором тут і сількором» [2, с. 159]);

2) військову діяльність: *предки-вої* («В серцях світилася вона / Великих предків-воїв, / Живилась соками зерна, / В ясній дзвеніла зброї» [2, с. 53]);

2) зовнішній вигляд, портрет: *ясеночки-сини, дівчина-смуглянка, чорноброва* (субст. ім.) («Щоб так, як годиться, на радість батькам / Росли ясеночки-сини» [2, с. 94]; «І вишневі молоді світанки, / Наче погляд дівчини-смуглянки» [2, с. 146]);

3) внутрішні якості, психологічні властивості: *пустодзвони* («Десь за туманами літа дитинства босі... / І гнів, і біль мій просяться в рядки – / Кімнатних *пустодзвонів* в нас ще й досі / Вирощують, виховують батьки. / Такі батьки...» [2, с. 29]).

У сучасній українській мові складні іменники на позначення осіб часто утворені основоскладанням. Такі лексичні номінації, зокрема, знаходимо в поезії Степана Будного, а саме: *дівчина-смуглянка, ясеночки-сини*, які утворені шляхом поєднання двох іменникових основ (*дівчина-смуглянка* ← дівчина, смуглянка).

Крім основоскладання, продуктивним способом творення складних іменників-назв осіб в українській мові є складання з усіченням. Науковці цей спосіб ще називають складанням з нульовою суфіксацією. У поезії Степана Будного виявлено композити, утворені цим способом, а саме: *лісоруб, хліборуб, пустодзвон*. Ці лексичні номінації характеризують особу за діяльністю і внутрішніми якостями особи. Найчастіше вони утворені шляхом поєднання іменникової та дієслівної основ та додаванням нульового суфікса:

лісоруб ← ліс рубати + ∅ с; *хліборуб* ← хліб робити + ∅ с.

У проаналізованій поезії зафіксовано тільки один іменник, утворений аббревіацією: *сількор*. Аббревіатура утворена шляхом поєднання частин іменника з прикметником (*сількор* – сільський кореспондент).

Серед складних іменників, виявлених у поезії Степана Будного, репрезентативну групу становлять іменники-композити з конкретно-предметним значенням, які можна поділити на такі тематичні групи:

1) назви предметів, побутових речей, виробів тощо: *спиці-блискавиці* («У руках держала б / Спиці-блискавиці» [2, с. 196]);

2) назви частин тіла, портретних рис, деталей: *чудо-коси* («Ти мою зав'яжеш долю / Чудо-косами» [2, с. 160]);

2) назви приміщень, будівель, місць тощо: *електростанції, гуртожиток* («Заграв домен в цім вогні, / Зірки *електростанцій*» [2, с. 136]; «Відкрив я вікно *гуртожитку*» [2, с. 153]);

3) назви частин простору, географічних об'єктів, місць: *далина-далина, поле-надія, синьогори, небосхил, видноколо, дороги-*

шляхи, першопуття, водоспад, виднокруг («Ой дороги-шляхи / Вітрові» [2, с. 64]; «І поле-надію на тебе покину, / А ти ще до нього докупиш нив чину» [2, с. 26]);

4) назви водойм: **озера-очі** («Загляда в озера-очі / Рідної землі» [2, с. 107]);

5) назви, які характеризують рослинний світ:

а) назви рослин: **вогнища-маки, папороть-щастя** («Вогнища-маки цвітуть серед ночі» [2, с. 83]; «Про папороть-щастя не снів я ночами» [2, с. 140]);

б) назви дерев, кущів: **горянки-берези, подружки-вишні, береза-веснянка, черешні-білянки, вишні-подруги, чудо-вишня, клен-крутобров** («Де в свіжому соці п'янкуму / Береза-веснянка стоїть» [2, с. 181]; «Привіт, калино, клене-крутобров» [2, с. 228]; «Колиханням-шептанням щодень / Чарувати подружок-вишень» [2, с. 110]);

в) назви елементів, частин рослин: **цвіт-гілка** («Цвітом-гілкою весною / Я хотів би стати» [2, с. 173]);

г) узагальнені номінації, збірні назви: **верховіття, медоцвіти, буйноцвіти** («Ви спитайте у клена... / хай тихо прошумить він своїм верховіттям» [2, с. 74]; «Гори травень встелив / Буйноцвітами» [2, с. 50]);

б) назви тварин, птахів, наприклад: **ворон-крук** («Де ніч росте, / Як ворон-крук» [2, с. 203]).

Поширеним способом творення композитних лексичних номінацій з конкретно-предметним значенням є основоскладання, наприклад: **горянки-берези, подружки-вишні, береза-веснянка, чудо-коси, спиці-блискавиці**, утворені зазвичай шляхом поєднання двох іменникових основ.

Чисельну групу у поезії Степана Будного становлять складні іменники з абстрактним значенням, їх можна об'єднати в такі тематичні групи:

1) назви дій, рухів, процесів та способів виконання: **світовідчуження, колихання-шептання, цвітіння-ріст, хлібограй, снігопади** («Коліханням-шептанням щодень / Чарувати подружок-вишень» [2, с. 110]; «Як я відчуваю / цвіт в цвітінні-рості» [2, с. 170]);

2) назви рис характеру, манери поведінки: **врівноваженість** («Я бажаю, як він, у роботі / Врівноваженість дум берегти» [2, с. 44]);

3) назви мисленневих процесів: **камені-мислі** («Ненавиджу я камені-мислі, / Ненавиджу сердець каміння!» [2, с. 69]);

3) назви мовленневих процесів: **колос-слово, пісня-веснянка** («Колос-слово наповаю думками» [2, с. 43]);

4) назви психологічного стану людини: **жалі-печалі, усмішки-привіти** («Він хотів,

щоб земля підневільна / Зацвіла в усмішках-привітах» [2, с. 138]; «Можливо, вчую пісню голосну – / І розгублю свої жалі-печалі» [2, с. 215]);

7) назви явищ природи, номінації стихій: **зорепад, вітер-гребінець, вітер-вітровій, свіжороси, вітер-друг, вітер-брат, огонь-пожар** («Я кімнату залишив і йду / у густий зорепад» [2, с. 192]; «Нема палат, / Сестер, болінь. / Є вітер-брат / І рижий кінь» [2, с. 203]);

8) назви неба, небесних світил: **небокрай, сонце-друг, зірки-самоцвіти, небо-кришталь, неба-сині, промені-листки, прасолька-хмара, весла-промені сонця** («Вгорі усміхнулося небо-кришталь» [2, с. 25]);

5) часові назви, назви днів, місяців тощо: **листопад, століття, тисячоліття** («Дорогу проклали століття» [2, с. 119]; «Горить чуття моє, / І світиться на всі тисячоліття» [2, с. 240]);

б) назви на позначення звуків або, навпаки, тиші: **дзвін-тишина тишина-босоніжка** («Тихо мріє яворина / В дзвоні-тишині» [2, с. 107]; «Зорі падали й гасли у Пруті, / Тишина-босоніжка бродила» [2, с. 157]).

Продуктивними способами творення виявлених абстрактних іменників-комполітів є осново- і словоскладання: **колихання-шептання, тишина-босоніжка, камені-мислі, усмішки-привіти, сонце-друг, небо-кришталь, свіжороси, зірки-самоцвіти** та ін.

Невелика група складних іменників утворилась змішаними способами творення складних слів, зокрема складанням із суфіксацією і складанням з нульовою суфіксацією. Так, іменники **верховіття, першопуття** утворені способом складання і додаванням суфіксаи -й-. Іменники **водоспад, зорепад, листопад, хлібограй** з'явилися шляхом поєднання іменника і дієлова та додаванням нульового суфікса (**водоспад** ← вода спадає + ∅ с, **зорепад** ← зорі падають ∅ с). Тільки один іменник **далина-далина**, утворений шляхом редуплікації (повторення).

Розглянувши словотвірну структуру утворених похідних іменників, виділимо такі види словосполучень, що виступали твірною базою аналізованих лексичних номінацій:

а) дієслівно-іменникові: **водоспад, снігопад, листопад, хлібограй** та ін.;

б) числівниково-іменникові: **століття, першопуття, тисячоліття**;

в) прислівниково-дієслівні: **пустодзвони**;

г) іменниково-іменникові: **небокрай, вітер-друг, вітер-брат, огонь-пожар**;

г) прикмениково-іменникові: **трудодні, свіжороси**.

Зауважимо також, що всі виявлені композитні іменники, як правило, містять два корені і утворені на базі двох слів. Лише кілька слів містять три корені, а саме: *клен-крутобров*, *вітер-вітровий*. Такі іменники є авторськими неологізмами письменника, свідчать про оригінальність мовостилю автора.

Загалом у поезії Степана Будного ми виявили досить частотну групу складних іменників, які варто вважати індивідуально-авторськими. Йдеться про такі неолексеми: *поле-надія*, *колос-слово*, *предки-вої*, *огонь-пожар*, *парасолька-хмара*, *камені-мислі*, *вогнища-маки*, *весла-промені*, *горянки-берези*, *ясеночки-сини*, *озера-очі*, *вітер-вітровий* та ін. («*І поле-надію на тебе покину*» [2, с. 26]; «*Колос-слово наповню думками, / хай на стіл воно хлібом лягає...*» [2, с. 43]; «*Ненавиджу я камені-мислі, / Ненавиджу серdecь каміння!*» [2, с. 69]. У контексті художнього твору авторські неолексеми естетично навантажені, містять виразне характеризувально-оцінне навантаження, часто виступають компонентом метафоричних конструкцій.

Показово, що в аналізованій поезії Степана Будного іменникові композити на позначення *вітру* можна об'єднати в окрему мікрогрупу складних номінацій, одним із компонентів яких виступає вітер, а саме: *вітер-друг*, *вітер-брат*, *вітер-гребінець*, *вітер-вітровий*. Всі зазначені лексичні номінації містять позитивну емотивно-експресивну семантику.

Складні слова часто вживають поети. Композити «мають більшу експресивність, пізнавально-якісну силу, значну понятійну та естетичну місткість. Складні слова...

зумовлені естетичними настановами автора, принципами його світосприймання, своєрідністю його стилю, особливостями художнього мислення» [9, с. 48]. Як свідчать наші спостереження, у поетичних текстах Степана Будного складні слова чітко виконують характеризувальну та емоційно-експресивну роль.

Письменник був «чутливий до всього прекрасного, щедрий на почуття любові і добра, він не міг втриматися, щоб не поділитися з іншими своїм світосприйняттям, яке умів ще переправляти у дзвінку і пристрасну поезію» [2, с. 8].

Висновки. Здійснений аналіз дозволяє констатувати, що в поезії Степана Будного складні слова становлять частотну групу і виступають яскравим характеризувальним засобом образотворення письменника. За семантикою складні іменники поділено на три групи: назви осіб, іменники з конкретно-предметним значенням та з абстрактним значенням. Поширеними способами їх творення є основоскладання, словоскладання і складання з усиченням. У поезії композитні іменники часто містять експресивно-оцінний компонент семантики. Виявлено велику групу індивідуально-авторських складних іменників, які відзначаються новизною та естетичним навантаженням.

Мовостиль Степана Будного є самобутнім та оригінальним, його творчість ще потребує ґрунтовного лінгвістичного аналізу. Всебічне та глибоке вивчення ідіостилю Степана Будного – важливе завдання наступних наукових досліджень лінгвістів.

Література:

1. Азарова Л. Є. Складні слова в українській мові: структура, семантика, концепція «золотої» пропозиції: монографія. Вінниця: УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2000. 222 с.
2. Будний С. Син землі: поезії, художня проза, щоденникові записи, листи. Львів: Каменяр, 1997. 382с.
3. Горпинич В. О. Українська словотвірна дериватологія. Дніпропетровськ, 1998. 190 с.
4. Єщенко Т. А. Феномен художнього тексту: комунікативний, семантичний і прагматичний аспекти: монографія. Львів: Львівський нац. мед. ун-т ім. Д. Галицького, 2021. 470 с.
5. Клименко Н. Ф. Вибрані праці. Київ: Видавничий світ Дмитра Бураго, 2014. 728 с.
6. Клименко Н. Ф. Словотворча структура і семантика складних слів у сучасній українській мові. Київ: Наукова думка, 1984. 251 с.
7. Кононенко В. І. Прагматика художнього тексту: пошуки новостилю: монографія. Київ; Івано-Франківськ: Прикарпат. нац. ун-т ім. Василя Стефаника, 2021. 365 с.
8. Рудь О. М. Складні прикметники поетичної мови ХХ століття: монографія. Суми: СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2020. 248 с.
9. Сологуб Н. М. Мовний світ Яра Славутича. Київ: Дніпро; Вінніпег: Українська Вільна Академія Наук, 1999. 152 с.
10. Struhanets L. Development of the Ukrainian language word stock of the 20th – beginning of the 21st centuries. Annals of the University of Craiova. Series Philology. Linguistics. 2017. ANUL XXXIX. Nr. 1–2. S. 409–414.

References:

1. Azarova, L. (2000). *Skladni slova v ukrainskii movi: struktura, semantyka, kontseptsiiia «zolotoi proporsii»* [Complex words in the Ukrainian language: structure, semantics, concept of the “golden” proportion]. Monograph. Vinnytsia [in Ukrainian].
2. Budnui, S. (1997). *Syn zemli: poezii, khudozhnia proza, shchodennykovi zapysy, lysty* [The son of the earth: poems, artistic prose, diary entries, letters]. Lviv [in Ukrainian].
3. Horpynych, V.O. (1998). *Ukrainskia slovotvirna deryvatolohiia* [Ukrainian word-formative derivational science]. Dnipropetrovsk [in Ukrainian].
4. Ieshchenko, T. A. (2021). *Fenomen khudozhnoho tekstu: komunikatyvnyi, semantychnyi i prahmatychnyi aspekty* [The phenomenon of artistic text: communicative, semantic and pragmatic aspects]. Monograph. Lviv [in Ukrainian].
5. Klymenko, N. (2014). *Vybrani prazti* [Selected works]. Kyiv [in Ukrainian].
6. Klymenko, N. (1984). *Slovotvorcha struktura i semantyka skladnykh sliv u suchasni ukrainskii movi* [Word-forming structure and semantics of complex words in the modern Ukrainian language]. Kyiv [in Ukrainian].
7. Kononenko, V. I. (2021). *Prahmatyka khudozhnoho tekstu: poshuky novostyliu* [Pragmatics of artistic text: searches for a new style]. Monograph. Kyiv, Ivano-Frankivsk [in Ukrainian].
8. Rud, O. (2020). *Skladni prykmetnyky poetychnoi movy XX stolittia* [Complex adjectives of the poetic language of the XXth century]. Monograph. Sumy [in Ukrainian].
9. Solohub, N. M. (1999). *Movnyi svit Yara Slavutycha* [Language world of Yar Slavutych]. Kyiv; Dnipro; Winnipeg [in Ukrainian].
10. Struhanets, L. (2017). Development of the Ukrainian language word stock of the 20th – beginning of the 21st centuries. Journal article. Series Philology. Linguistics. Nr. 1–2, 409–414 [in English].